

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Super lob partes III et IV, libri 11-22 - Cod. Aug. pap. 17

Gregorius <XII., Papa>

[Reichenau], [14. Jahrh.]

Liber XII

[urn:nbn:de:bsz:31-83309](#)

ex sua uitute non habet
iudicia viuedi cui d' m'm
duia factu e' inau subsis-
tendi p' r' o' hoc loco in-
telligi quia b'iu' p' m'a-
nac' excep'toris intuito
solu' d'm'd se'c'e no' ee' grec-
tu' qui sic in m'udu' venit
ex'q'ue ut nichil hec'et
de t'm'udu' grec'co' Neque
en' ep'oro et fenn'a sed
ex'p'ru' sto et maria u'gme
p'ressit. Soli ergo intarne
sua vere m'udu' extitit
qui delectac'e carnis
tae' no' potuit quia nec
p'edernale huc delectac'e
venit. Et sic e' f'mis libri
vnde'ci b'iu' grec'or' pape.
sup' iob. Princip' lib' duode-

¹ diu
² c'm'g
Ob iustoru' est c'm'g
tato sollicitiq' p'ntem
vita' qua' sit fugitiva cogi-
tare quanto studiosiq' noue-
runt celestis prie' bona et
na' pp'ende' Ephy's en' que
manetia intq' aspiruit
foris fuga' rexu' labecu'
subtiliu' attedat. Un' bea-
tus' iob cu' delapsu' hua'
in temporib' s'm'az' p'tul'isset
dices' homo nato' d'mulie-
re breui' viues' tpe' Et
x'rusu' Et fuit vclud' om'
bra et m'igita meode' sta-
tu' p'manet adhuc' d'breui'-
tate' vite' e'g'i adiungit

Breues dies horu' s'ut
nus' mesu' e'g'i a'put te
e'g'i eten' a'put nos
uelut no' ee' q'sidat q'ta
ta velocitate transcurrit
Quia u'eo' a'put o'potete
deu' etia' latencia stat apt
en' ee' num' m'ore' mesu'
phibet. Vel certe m'ideb'
breuitas' t'epis' in mesu'
u'ero quasi' m'taplata
dieru' spacia designatur
Nob' ergo breues dies
s'ut: si quia vita mea post
tendit a'put deu' nus' no
stroru' mensu' ee' memo
rat. Non psalome' dicit' lon
gitud' dieru'. in dextera
e'g'i Sequit' Constituisti
l'm'os' e'g'i qui p'feriri' no
poterunt. Nulla q' in hoc
m'udo fuit hoib' absq' o'i
potentia dei occulto q'sidio
venit. Na' cuncta deu' s
seruit p'ficiens an' secula
decreeuit qual' p'secula
disponat. Statutu' quippe
hoc ita' est ut quatu' huc
m'udu' p' p'sitas' sequat'
ut quatu' adiutias' feriat
ne electos e'g'i aut' in
dexata p'sitas' eleuet
aut' minima adiutias' creuerit
Statutu' quippe e' quatu'
in ipsa vita mortali t'pali'
coiuat' na' et si' t'nos' q'n
deci' ex'ctie' e'g'i ad vita'

¶ in' d'positione' dei / . c . 1 .

reddidit om̄ps deo tamē
eū p̄stiuīt ēē moritūū
tū eū mori p̄misit. Quia
in re questio oritur quo
ei p̄pp̄xōn dicit dispone
domini tue quia mortis
tu et nō viues cui tū mō
tib̄ smā dicta ē p̄t̄m̄ ad
eig lacrimas etiā vita ad
dita est. Et p̄pp̄ham̄ dñs
dixit: quo tpe mori n̄p̄
m̄erebat. p̄ lacitatem
vō mē illo eū tpe ad
mortē distulit. q̄ an se
cula n̄p̄ p̄stiuīt. Nec p̄
pheta uisit fallax. quā te
p̄ mortis in notuit. quo
vō ille mori mebat. n̄c
dīcta statuta q̄ multa sūr
quia ut ex lacitate dei
an vite cōfert. hoc q̄
an secula p̄fixū fuit. alij
spacii vite qd̄ in opīna
te foris ē additū s̄me
augmēto p̄st̄tic fuit.
m̄ta statuta. In exijo
de Constituisti t̄m̄nos
eig qui p̄t̄re nō potest
Quod t̄n intelligi etiā
iuxta sp̄m̄ ualeat quā
nonūqua m̄ututib⁹ p̄fi
te conam̄. et queda p̄t̄
p̄m̄ dona. a quib⁹ don
ued̄ expulsi in m̄is late
m̄ Remo em̄ ē. quā
tu utut̄ app̄hedat. quā
tu desiderat. quā om̄ps
deus intelora distinene

ip̄s̄ sp̄alib⁹ p̄fettib⁹ modū
p̄mt̄ ut ex hoc homo qđ
app̄hede conat̄ et nō vā
let in illis se nō deueni
que ualeat h̄n et ille quo
que ex regis p̄dicator qui
rapta ad tūlū celū fuit
radis arachna penetra
uerat. Et p̄s̄ kuelacor̄ t̄n
quillo atq̄ int̄p̄tāt̄ nō le
bat. Et quia om̄ps deo
t̄m̄os q̄st̄uit h̄i. q̄ p̄e
terri nō poterūt et ole
uauit h̄t̄ ad ḡnostēda
sublimia et eduxit ad
fremā tollerāda ut modi
sui mesūca aspiciens.
tū seruitate app̄hede conat̄
et nō possit. ne p̄elacor̄
texta se net̄ ph̄ilatē
cojet̄ int̄ suos semp̄ t̄m̄
nos redire. Sequit̄ p̄e
tēde paululū ab eo ut qui
estat doner optata reuāt
sic m̄cenarij dies eig hoc
loco r̄cede dr̄ vīn flacel
li amore. Quis em̄ ualeat
deo r̄cedere quiesce tū so
lo n̄p̄ sit̄ eques et aquo
quisq̄ quāto longior fuit
ta fit et inquieto. Itaq̄
sic r̄cedo ab eo ditatur
ut intellicias feriendo. Ap
te aut̄ subiugit̄ doner
optata reuāt sic m̄cena
cij dies eig ad extenāq̄
q̄n longe ē a fine op̄is

tanto et a tribus me
cedis itaq; vir quisq; stut
in hac vita potius dicitur longe
se ab exitu vite pntis con
spicit longe se esse ab etiis
gaudios femit. Quid est
ergo dicit? Recede paululum
ab eo ut quietat misericordia
flagella vite pntis subtra
he et bona eterna quietis ostendit
de. Unde enarratio dicitur
addit. donec optata veniat
sic mercenarii dies eis. Tunc
nique homini optata sicut
mercenarii dies uenit. quando
eterna quiete pro tempora
tioe sui laboris accepterit.
Quatuor vero ad pntis vite
speciem spectat. ad huc
beata qd huius genitatis
misericordia expletum. quoniam
sit despectu insinuat. qua
tuq; in ipsa in sensibilia hoc
pntis videat narrat tu dicit
lignum habet spem si persistit
rursum uirestat et redim
eis pullulat. Si senectus in
terra radix eis et impul
uo mortuus fuerit trutus
illis ad odorem aque gemit
nabit. et faciet omnia rem
quasi tu pmiu platatum e
homo uero tu mortuus fuit
et nudatus atq; qsi pntis ubi
queso e. Sed quia her
uxori brachii patet debemus
seniori ad mteforda induere et
qualiter her uxori spin in

telligi debeat. pstrutam cap 2
¶ Scriptura eten sacerdote ligno
noce aliquando trup alium
vix iusta aut in iusta alig
do in catena dei sapientia
figuat. Trup eten ligno
signat cu de mittendo lig
nu in pane ei lignu qpe
in pane mitte est doico
corpi reuictu adhibere. Pur
su ligni noce vix iustus
aut etiam in iusta expm
Sic pphaz dñe dicit. Ego
dno humiliavi lignu subli
me. Et exaltavi lignu hu
mili quia uixta eidem
ueritate voce. Qd qui se
exaltat humiliabit et qui
se humiliat exaltabit. Sa
lomo qd ait. Si reciderit
lignum ad austru aut ad as
tron in quocum loco ceci
derit ibi erit. Indie eten
mortis sue iusta ad austru
tadit. pector ad aquilonem
quia et iusta pstrucon
seruoc spus ad gaudia
ducit. et pector tu apos
tata angelo qui dixit
Sedebo in motu testam
ti in latebris aquilomis in
fructu suo corde exibit
Pur su lignu in catena
dei sapientia figuat sic
de ea scriptu e lignu vi
te e. Qd qui apprehendit
ea. Et sicut ipsa ait sim

vincidi ligno hcc faciunt et
occido quid fieri hoc itaq;
loco cu lignu pfert hor
quid homo nisi carnalis
quisq; accipit Et quid lignu
noe nisi iusti vngq; que
signat lignu etem habet
spem si p̄fisū fuit euseū
vneſtit quia cu in mor
te passione p̄ueritate ius
tus afficit metne vite vi
citate ſcupit Et qui
hic vneſtit p̄fide illuc ri
keſtet p sp̄m Et rami
eig pullulant quia plexu
p̄p̄ passionē iusti fideles
quiq; ad amore celesti p̄
prie mltipliat et vni
ditate vite ſqualis acci
piunt dū huc p̄deo forti
ter etiſſe gratulat Se
quit Si ſomerit inter
ea radix eius et in pul
ue mortuq; fuit tructus illig
adodore aqua ſimabit
et faciet coma quasi cu
pmū platatu est Quid
radix iusti nisi ſanctap
ditato Cuiā ab ipā ori
et in ipā q̄ſit quid tē
ut puluis noe nisi per
tator accipit Cui vte
qduois dicit Tercius
et in ea ibi ut certe
ſic habet mā translatio
puluis es et in puluem
eſteis Quid igit radix
ſenſit et in pulue tē

q; emoit quia ap̄t cor
da prauorum ei⁹ pdicato
desperata cūtq; vna bus
effeta credit et in pulue
tructus emoritur quia m̄
mag p̄ſegitū corpū illig
examnat Quota ſapie
etem vte vifi ſit oot
mſpectu mori et eſta
ta ē afflito exi⁹ illoru
Bed iste cui⁹ radix m̄
ſenſit et in pulue tructus
emortu ē adodore aq
germabit quia p afflato
spus ſi meleſtoru cor
dib⁹ exceplo ſui operis
germe uluf ſacit Aque
etem appellacō non uo
ſi ſpus recuaco deſu
mari ſolet ſit ſeptu ēſt
Si quis ſit ueniat ad me
et bibat Qui aut bibet
ex aqua qua ego dabo ei
no ſuiciet metnu Et faciet
coma quaſi cu pmū pla
tatu ē Succidit tructo to
ma face ē exptmto cor
palit iusto ipo ſue paſſi
om̄ exceplo mſtoru cor
da ſuſtitacē et exſide
recta viriuitate reſta
tis onde Bene at de
quaſi cu pmū platatu
ē De qd hic a iustis agi
ſta platato ē quia pmā
videlic⁹ platato no idpe
iustorū ſi in pmua qdito

ris est et q̄ cuncta que
 agit electi sicut p̄ me
 eis offrunt atq; disponu-
 ita p̄ modū exterrig p̄ficiā
 En dicit faciet cōmā qua
 si cū p̄mū platatu ē. i. vi-
 cītātē sua ondit. in effec-
 tu opis qua p̄ habuit. in
 p̄nīa qditorio p̄t etiam
 radix iusti ip̄a natūra hūa
 mitat̄ intelligit ex qua sub-
 sistit Rue uidelicet radix
 senest in terra cū natūra
 carnis deficit in puluere
 redacta Cuiq; in puluere trā
 emorit quia extintu
 corp̄ a sua specie dissipat̄
 Sed adorare aque tērminat̄
 et p̄aductu s̄i sp̄ud re-
 suncit Et faciet cōmā qua
 si cū p̄mū platatu ē. quia
 ad illa specie redit ad quā
 p̄cipia creat̄ fuit si in
 p̄adiso p̄t p̄cūt̄ noluis-
 set Quod fortasse erā de
 dñō ip̄o stiliz bonoru om̄
 capite ualeat intelligi iux-
 ta hoc qd̄ pdix̄ quia de se
 metip̄o aut Si n̄ vni-
 ligne hoc faciat. in arde
 quid fiet Si en̄ lignu vi-
 ride et nos lignu accidū
 dixit quia ip̄e i se vī di-
 uinitat̄ habuit nos uero q̄
 p̄ueni hōcē sūg lignu acci-
 dū appellam Habet ergo
 lignu spem si p̄stisū fuit
 q̄ ruesū vñestit quādo
 et si occidi p̄ passione po-

buit. p̄sūcūt̄ of gloria
 ruesū ad uita vñcītātē
 vñnt hūi ruesū pullulat̄
 quia ex p̄sūcūt̄ illi m̄t̄
 plitati longe lateq; fideles
 exuerut hūi radix m̄t̄
 ea quasi semit̄ quia eis
 pdicato iudeorū p̄fidie. de-
 specta fuit Et in puluere trā
 emorit quia m̄or
 de p̄sequēt̄ p̄ p̄fidie sue
 vñto leuabat. q̄ceptibilis
 et desp̄t̄ e habuit quia
 tāne potuit om̄di Sed
 adorare aque q̄mabit.
 quia puluete dei extinc-
 ta cōce illi ad uita redit̄
 iuxta qd̄ stpt̄ ē quē deg
 sustauit a mortuis Rue
 em deg tñitas ē et extinc-
 ta tāne vñfēt̄ filii sta-
 tñtas. i. p̄e. isde fili⁹ et
 sp̄us s̄us vñsitauit. fe-
 cit cōmā quasi cū p̄mū
 platatu ē quia illa appo-
 rū debilitas q̄ in morte
 illi expauit. et negauit
 et negado aruit p̄sūcūt̄
 rēt̄o eis glām ruesū
 ad fidem vñcīt̄ Quidq;
 ligni q̄pāt̄ q̄ oīs homo
 m̄sl puluēt̄ est Non subdu-
 homo uero cū mortuis fuit
 et nudat̄ atq; q̄supt̄ ubi
 quesit̄ ē Nulli ho sine pe-
 cato ē n̄ ille qui m̄hūt
 mudū nō vñnt exopto
 Et quia oīs in culpa ligā
 m̄ ip̄a amissioe iusticie m̄

xim Concessa p̄j t̄padi
sō ueste nūcām. interitu
etia tam̄ subsequete cō
summ̄ homo itaq; p̄tōr
morit̄ m̄ culpa. Nudit̄ a
iustitia q̄ suū m̄ pena hic
nuditate p̄tōr̄is filiū ter
re dignat̄ est p̄c qui m̄
eo redēute dixit q̄to pro
ferte stola p̄ma p̄ma q̄p̄
pe stola ē vestit̄ inoīne
qua homo bñ qd̄t̄ auct̄
male a serp̄te p̄suasus
p̄didit Contea hac r̄uisū
nuditate dicit̄ Beatus
qui vigiliat et custodit res
tūta sua ne nudit̄ abulet.
vestīta quippe custodīta
tu p̄ceptū inoīcie fuaq;
m̄ p̄ctō ut tu nos iudic̄
culpa nudat admissa re
deat̄ inoīcia p̄ma q̄p̄
at H̄n aut̄ d̄ ubi ques̄
ē Quia p̄tōr hō illuc stāe
noluit ubi qd̄t̄ fuit hic uo
ubi eredit̄ diu ce p̄hibet̄
P̄xion notes p̄didit a p̄
fīacōe vero sua qua di
līgit̄ m̄m̄ expellit̄ p̄bi
erect̄ est qui meig amōe
nō est ubi v̄m̄ c̄ ē Se
quit̄ Quomo si eredit̄
aque d̄m̄ari et fluid̄ in
tue facta crest̄. sic hō
tu dom̄iet̄ nō esurget̄
māe m̄es hōw̄ et quasi
fluct̄ m̄als sūt cogita
tōnes m̄es que aliquando
p̄ra tumest̄ p̄gratia

tr̄quille fuit p̄odū cū a
maritudine de fluit̄ Sed
cū hom̄ morit̄ aque ma
ris recedit̄ quia iuxta
p̄ste vocē In illa die per
ibūt oēs cogitatoē eorū
Et r̄uisū de molente sp̄tu
est amor q̄ et odū simul
p̄ibut crest̄ ergo fluiū
uacue facta quia subducta
aua vicuā Ep̄nat̄ corp̄
Quasi em̄ aliueq; fluid̄ in
cūq; est corp̄ exāe Qua
in re vigilant̄ intuedū
q̄ vita p̄nd̄ videlic̄ quous
que auā morat̄ in corpe
māri q̄pat̄ et fluidio Aqua
em̄ maris amara ē flu
m̄s dulc̄ Et quia hic vi
uetos mō quibq; amai
tudinib; affīcīm̄ mō autē
dulcedine tranquilli ac mi
tes inuenīm̄ p̄nt̄ p̄le de
cūs̄ q̄pacōe exp̄mit̄ ma
ris et fluid̄ Et in hyd̄ du
ru valde videt̄ ge qd̄ sub
dit̄ Sic hō tu dom̄ierit̄ cap̄;
nō esurget̄ Cur itaque
laborant̄ si in esurēt̄
tributor̄ nō tendim̄ Quo
mo aut̄ dicit̄ nō esurget̄
tu sp̄tu sit Oēs quidēn
esurēt̄ si nō oēs inu
tabim̄ Et r̄uisū si in hac
vita tantū sp̄antes sumq;
in p̄p̄a misérabiliores sūt
oīb; hoīb; Et p̄sem̄t̄ p̄
ueltas dicit̄ Oēs qui t̄ mo

Fidei resurrēt̄ / 3

numquid sit audieret vocem
 eius Et predicit qui bona fecerunt in resurrectione vite Si
 subiecta sua indicat que
 disceperit in promissa lateat
 Ita subdit donum alterat
 celum non cuiuslibet nec ergo
 surget desompono suo liquet
 enim quia non resurget donum
 alterat celum quia nisi mu-
 di huius fuisse adueniret
 huius gena a sompono mo-
 tis ad uitam non cuiuslibet
 Non uult quia omni modo non
 resurget sed quia domini gemitus
 celum huius gena immere
 surget insinuat. Notandum
 est cur priqua super hunc
 mitem mortuum dixit in
 factis non morbius sed domine
 te noriat. cumque a sompono
 suo mitem a surgere donum
 celum alterat narrat nisi
 per patrem dat intelligi quia
 in operatione ligni et in testibus
 hucus mortuum potest me
 mortal a vita sibi iusticie
 extintum Nobi autem a mor-
 te carnis laquit non habet
 morte sed somponu maluit
 uocare Spem per pulchrum
 resurrectionis insinuat ergo
 sic tunc homo cuiuslibet a
 sompono ita quidem ad audi-
 toris initum a morte cor-
 poris surgat Melhemus
 enim ab inferno misericordia
 non mortis per timorem sit sompon

mi autem vocabulum non habet
 Non et paulus discipulos ad
 mones dixit Nolite autem
 vos ignorare factus de dor-
 mientibus ut non existem
 sis et ceteri qui spem non
 habebitis. Si em credimus pro
 ihesu mortuus est et resur-
 rexit. ita et deus eos qui
 dominierunt per ihesum adduc-
 tur eo Quid est pro predicatione
 egregia morte domini nostri
 Ihesu Christi morte si sompon
 u vocat nisi quia misericordia
 corda audieant respi-
 cientes medicamenta predica-
 tiois sue mira arte compone-
 rit Et illud quod ita re-
 surrexisse mouerat eis
 mortuum insinuare nodu-
 bitat eos uero qui dum non
 esse speraverat ut spem vero
 misericordiam non motuos
 sed dominetur uocat Non
 enim receperat dicere mortuum
 quod auditoem ita esse ex-
 istisse agnouerat et uoce
 bat dicere motuos quos re-
 surrectuos viro credere
 bat Beataq[ue] Job quia can-
 ne ad uitam rursum cuiuslibet
 non dubitat eos dormientibus potius quia mortui
 os appellat Sequitur
Quis in hoc tribuit ut
in inferno protegat me

Ruina aduentū mediator^{an}
dei et hom̄is oīs hō qua
uis mude pluteq; rote
fuit ad inferm claustra
descendit dubiu nō est
quō hō qui pse recidit.
¶ se ad padisi requicon
redie nō potuit. nisi ue
mre ille qui sue maria
cōis misterio eiōde nob̄
iter padisi apret. Vn
et p̄ culpt hom̄ ad padis
si aditū romphaea flabz
mea poita ee memoa
que et usatilis de p̄eo
y q̄ris temp̄ ut etiam
Emouei pesset potuissi
Net fame ita iustoru ai
as ad infernū dicit de
stediſſe ut in locis penalibz
tenebret. s̄ ee supiōd
infernū lota. ee alia in
feriora ccedēda sūt ut
in superioribz requietent
iusti et in inferolibz ius
ti truciaent. Vn et p̄
p̄t p̄ueniē se dei gra
nam dicit. Ecipuisti aut̄
meā ex inferno inferio
ri. Btibz uigt Job an me
diatoris aduentū ad in
fernū se destede scens
qditoribz sui illit p̄terto
postulat. ut a locibz pena
libz alienq; exsistat ubi
ff ad equē ducit a suppli
cys abstondat. Vn subi
git. Et abstondas me don̄

p̄transcat furor tuq; fund
etē oīpotet dei mihi
coltidie vim sue distractos
p̄agit quot uiuetes m̄dig
ne dignis supplicis demer
git. Cui furor n̄c equide
transit s̄ in fine p̄transit
quia mo agit. s̄ in mudi
tempo q̄suat. Cui tñ iste
furor quatu adelectoru
auas in ecepto m̄i ad
iectu p̄transit q̄ eas ab
inferni claustris ad pa
disi gaudia mediator dei
et hom̄i dū ip̄e illuc pie
descendet redupit. Inter
het uō siendū est q̄ fini
ris nome diuitati nō co
greuit quia naturā dei
simplicē p̄turbato nulla
q̄fundit. Vn ei dicit. Tu
aut drator veitatis tu tra
quillitate iudicas et cum a
qua cūuenia disponis nos
Et quā iustoru aie p̄ me
diatoris aduentū erant
q̄idoq; ab inferni locis
quāuis nō penalibz libe
rade hoc q̄ iusta vir
puidet et petedo subi
git. Et q̄stitual in temp̄
in quo recordels mel. At
ubi veit plenitudo tpi
misit deo filiu suū factu
exmulie factu sublege
ut eos qui sublege erat

redimicet hanc itaq; redemp
 tione vir dñm p̄stiens
 in qua exalt mlti etia ex
 gentilitate liberari di sic
 ip̄e aut̄ sicut h̄ec celeb
 in corde tuo tanie stio qz
 om̄iusdū meminexis ap̄
 oipotete deū tēp̄y sibi co
 stitui sue Ecordicos petit
 h̄inc e em ap̄ in evangeliu
 dñs dicit Et ego si exal
 tata fued a tria oīā trahit
 ad me ip̄m oīā videlicet ele
 cta no em ab inferno re
 dies dñs electos sit et
 ip̄tob̄ trapit s̄ illa exom
 de oīā sustulit q̄ sibi in
 h̄esisse p̄stiuuit Non etiam
 p̄ Osee p̄pheta dicit Ego
 mors tua o mors morsq;
 tuq; ego in ferne Quod ei
 occidimq; agimq; ut permit
 no sit q̄ eo etei q̄ morde
 mo pte abstrahemq; pte
 q̄ etinquimq; Quia exo
 in electis suis fudit dñs
 occidit morte mors molis
 extitit quia uero exom
 ferne pte abstulit plem
 Eliquit: no occidit fuditq;
 si momordit in ferne Di
 cit exo mors tua o mors
 i. in electis meis te fudit
 pmo Ego mors tuq; in
 ferne quia sublatib; eis
 te expte transfigo Sicut
 igit bl̄us q̄b h̄uc adue
 tu ad inferos Redemptoris

m̄i petat q̄ futurū p̄ui
 det et dicit Et ostiū
 ab m̄ tēp̄y in quo ecor
 dixis mei Sequit p̄u
 tabne mortua h̄o rū
 sū viuat Solent iusti
 vici in eo q̄ ip̄t certu
 ac solidū sentiunt quasi
 exp̄dubietate aliquid pro
 ferre ut in frēmore se
 in se uerba trassferant
 si cursu p̄ forte simq; in
 frēmati dubietati oīmo
 do q̄ tradicunt quatenq; p̄
 hoc q̄ dubie p̄ferre cer
 nūt in frēmis aliquatenq;
 q̄ destedat et p̄ hoc q̄ cer
 ta simq; p̄ferut in frēmo
 cu metas dubias ad soli
 ditate trahant. Quod m̄
 nimis dñi faciūt exceptū
 m̄i capit̄ sicut passio
 quippe dñs p̄pinq; in
 frēmatū in se uoce sup
 sit dices Ip̄e mi si pos
 sibile ē trāseat a me ta
 lio iste Forūq; timore
 ut abstrahet suscepit
 et cursus p̄ obedietia
 vim fortitudinis ondes
 aut: Nesciūt no sicut
 ego uolo s̄i sic tu ut oī
 hoc i minet qd fieri no
 luq; sic p̄ in frēmitatem
 petamq; ut no fiat qua
 terq; p̄fortitudine pati

Simq; ut voluntas qditois
mei etia; otia mea volu-
tate fiat hoc igit; ex-
plo nonuia a fortibus
in frenmitatib; uba sustipi-
enda fut ut peorū post
predicata fortia in fine
mōeū corda tracij rebo-
rent. Vn btū lob tu
quasi dubitatis uba p̄tu-
lit dices Putas ne mo-
tu homi kresu vnuat
illio smaz sue certitudi-
aduixit qui ait Quctis
dieb; quib; n̄c milito ex-
pecto dones ueniat i vnu-
taco mea Rui itaq; in
mutacionē sua tato de-
siderio expectat quā sit
d'rene certa in s̄muat.
et curesu vite p̄nt; quā
tu despiciat in noteſtit
qui huc malitia appellat
pmilitia quippe semper
ad fine tendit et cotidie
extusionib; t̄m̄g expecta
Curesu itaq; huius vite de-
spicit. et statu soliditatib;
reuirxit. qui p̄ hoc q̄ immi-
tabilit militat ad muta-
tione sua p̄uenie festi-
nat Quctis quippe m̄hat
lita ipa facta sue
corruptus onerosa ē
Cū frigilie defatigat
sompn̄ quest ut uigili-
acū labor atq; amplexas
cepit. Et nonuia etia;

sompn̄ occidit famas
corpo alterit atq; ut eis
incitas repellat tibi re-
quirut. Et sepe tibi grauit
qui ad r̄pellendū debilita-
tis grauante quesiti fue-
runt Grauis itaq; ē ſe-
mina corruptoris Rue
misi ita grauid eet paulo
nequaq; dicit Nam tati ē
atura ſubiecta ē no volo
Et p̄t eu qui ſubiecit in
ſpe quia et ipa tātia li-
berabit a fructute corrupti-
onis inlibitate gl̄e filio
eu dei Sc̄m̄g em q̄ ob-
ocatiua infeſtit et
pacturit usq; adhuc Exci-
tus ergo vite in corrupto
ſtatū desiderias dicat Cur-
tis dieb; quib; n̄c milito
expecto dones ueniat
i mutato mea En qua in
mutacionē quid agat adiu-
git Vocab me et ego re-
pondebo tibi Responde
auilibet diuī. cū eis facti
q̄ graua adiuuite opa re-
d̄m̄g En illa igit q̄ mutatio-
ne uocat dñs. et Eſpon-
det homo quia an corrupti-
ti clauitate in corrupto
ho ondit p̄ corruptone
Rue etem quoq; ſubi-
ti corrupton̄ ſum̄ auctor
meo m̄me respondemq; q̄
du corrupto ab in corrupto

tione longe & silitudo ap-
ta mea respondomus non est
De illa uero i mutatione
spiritu e. Cu apparuerit filius
ei erimus qui videbimus eum
sicuti est. Tunc ergo uocati
deo responderemus veritate
quando ad summe incorruptionis
iussu incorruptibili-
les assentimur. Et quia hoc
primum creatura exponemus
ipsi non valet si solus oportet
dei dono agit ut ad
tata incorruptis gloriam per
mutet recte subiugitne
Opis manuum tuorum por-
ruges deputam. Ut si pate-
tet dicit. Propterea carna cor-
ruptibilis persistit admittit
incorruptos propter quia huc patitur
manus exigit et expecta-
cra ut persistat tenetur
huius natus carna ex-
ipo quo carna est inseparabilis
ipsa habet de flue sub se
si a genitore suo homo acci-
pit ut et super se repletio-
ne capiat et inseparabile
corruptionem teneat. Exe-
atura ergo ne sub se de-
fluat si in corruptione per-
sistat ad immutabilitatem
status auctoris sui depre-
ca leuat. Potest quod de potere
nostrae filii designari quia
dicit ipse facta sunt Opis
ut manus suarum por-
rexit omnipotens deus de potere
sua quia ut ab ictu atque

in infernis taces adsumma ei
ixerit genitrix huius mact
natu ad hoc imminentem mi-
sit. Exortus nobis incanuimus
datu e ut qui ex voluntate
propter incorruptionem reuidamus
uocare nos deo quibus ad
incorruptiones gloriam responde-
valeamus. Quia in re largi-
tate domine nre pessime
quis ualeat ipso aditata pnu-
nit gloriam hoies proculpam
penitentie deo mala quod fecimus
et in ea pberignitatis sue
gratia misericorditer relaxat
vni et subdit. Tu quidem
gressus meos dimisisti si
propter peccatis meis. Gressus
deo dimicat cum singulari propter
mea opera propter retributorum
sufficit. Ruid enim in gressis
sibus nisi unaquam accidat
designat. Omnes itaque
deo et gressus dimicat et
peccatis peccatis quia et subtil-
lit acta mea quadrat et
in hoc peccatis misericordia
coridit relaxat. qui et
ducit peccatum gressum
si in hoc puerente gratia
ad primas emollit. Cupit
exito eniat cum nos ipso
ad singularia quod fecimus de-
flenda quibus. Quae misericordia
relaxat relaxat quia
ea dum nos ipsum ipse ne
quaquam i extremo existit

judicavit paulo attestato
qui ait Si nos metipos di-
vidit acem no utiqz ui-
dicarem⁹ Et vñ et adhuc
subdit Signasti quasi i
signaculo delicta mea s
cuseasti iniquitate meam
Signat̄ quasi insignatu
lo delicta mea quia hoc
qđ nos ex teis actim⁹ n
pma in fluente diluvio
in secreto iudiciorū del
sub quadā occultatōe fuat̄
ut qmaz ecia desigillo sec
ti exeat ad publicū audi
ui Vnde ecia p moyse de
Rōne her qfretata sūt
apud me et signata in
thequantib⁹ mēis et m die
ulcois reddā illis Cū rō
p malis que feci disti
plime flagello exterminat̄
et her p pmas deflens
iugitate mēi signat et
cureat quia nec mīta hic
deserit n̄ in iudicō pū
nienda & fuat Signat̄
igit delicta quia ea hic
subtilit̄ attendit ut feri
at Curat uēo quia her
p flagellū fūdūt̄ Elapat
Non iniquitate illig qđ pse
autōis sui que inter ea
psteauat signando curauit
cu de illo ad anamā dixit
Vno electos m ē iste ut
portet nō meū cora yē
lib⁹ et regib⁹ et filiis

q[ui] est Ego em̄ o[ste]ndit illi qua
la opl[ac]at eū pati p[ro] no[n]c
meo Tui em̄ adhuc p[re]teris
actis excessib[us] uicturab[us]
passioneis minat p[er]fecto
hoc quod deliquerat in cor
de signatu tenebat Sed
p[re]culdubio deluxta eis sit
hado curauit que uāo
electoris vocabat Nol[et] cer
te mēa p[re]ta signat insac
culo tū mala que ferim
sollicito semp[er] corde pessim
Quid nāq[ue] ē cor hōis n[on]
sacculq[ue] Nob[is] dū studiose cō
spicq[ue] p[er] quata delinq[ue]ntia
p[re]ta mēa quasi in dei sac
culo signata portamq[ue] An
nō p[re]tm suū dauid signatu
tenebat in saculo qui dice
bat Q[uo]d iniquitate mēa ego
agnost et delictū meū
libera me ē semp[er] Et quia
cūp[er]as nos intuendo et
penitēdo agnoscit p[ro]m
nobis q[ui]ditor elāpat p[er]
signatu m[od]i sacculo deluta
subiungit Ez curasti tanta
te mēa Ac si apte diuit
Quae mo signas ut penitē
do videa agis p[re]culdubio
me in retributor[um] videa
Sequit[ur] mons caderib[us] de
fluit et sapu transseruit
de loco suo Lapidis ex
cauat aqua et allumae
paulatim terra q[ui]squit
Et hōies sit[us] perdet[ur]

rebro agit ut cadetib⁹
rurib⁹ sapp⁹ ad loca alia
transferrat ut aque lapi-
des excavet et paulati-
tē alluvionib⁹ q̄sumat.
Sed in teōē magna nob̄
distractiōē e qđ insest⁹.
Et breviter hōies silit per
des. Quid ē em hoc q̄ ta-
denti monti et sapp⁹ tra-
lato qđ excavato lapidi
et p̄ alluvione tēa q̄sup-
te pdicō huāna op̄atur
misi hoc q̄ p̄uet dat m̄
tellici quia duo s̄t genā
temptationū vnu qđ i mete
etia iusti hōis p̄ repetinū
euēt agit quates sic
subito temptet ut hūt m̄
op̄mato puentu exuiciat
et p̄ster nat rasūq̄ p̄u no-
misi p̄qua readerit vide
at Aliud ueo qđ paulati-
venit in mete et resistet
am̄ lemib⁹ suggestionib⁹
hi sit et oes m̄ eo vred
iusticie nō nimietate sua
s̄ assiduitate q̄sum⁹. Quia
exgo alia ē temptato q̄ ius-
tos plerūq̄ subita quasi
one p̄sternit dicat mō-
tadens defluat. Et sapp⁹
trifert de loco suo. i mete
sc̄t cuiq̄ locq̄ iusticia fu-
erit i pulsū subito tras-
fert ad culpa. Frestū quā
alia ē temptato q̄ se cordi
hōis leuit infudit oē
q̄ dūcīa fortitudinē

corripit atq̄ q̄sumit. dē
cat lapides excavat q̄
quia videlic̄ dūcīa meti
absorbent assidua et
mollia blandīta libidinis
et lentū atq̄ subtile vir-
ū corripit dūcī et for-
te p̄positū meti. Vn̄ sub-
dit et alluvione paula-
tim terra q̄sum⁹ sic enī
influite aqua paulatim
q̄sum⁹ terra sic temere
succipite virio mens
etia fortes absorbent. Vn̄
bn̄ subiungit. Et hōies
exgo sile perdes. i quia
tu temptatione iusto iudico
eig meti qui stare mal-
to temet p̄pete dñaci p̄
mittis tade ac d̄ flue mō-
tes facit et cu volutas
ad uitia q̄mutat. quasi ad
locū alii transferrat sapp⁹
cu corū qui cō fortes
cedunt p̄uale metibus
simb̄ ueo temptationē leta
atq̄ subtile s̄t in assidua
corū qui cō fortes ce-
dunt p̄uale metibus simb̄
quasi lapides excavat
aque et alluvione paula-
tim tēa q̄sum⁹ quia in
mirū suggestionib⁹ lem̄
subacta meti dūcīa
mollit. Videaq̄ dauid ille
quātū mons altq̄ fuit
qui tata dei mīstera p̄p-
tico spū ualuit q̄teplati

Si appetiam quā subito ca
su deflupit. qui dū in so
lario deambulab̄ alienā
quicq; trupiuit et abstulit
eius sap̄ vnu cū daphno sui
cōp̄tq m̄texerit. repenti
no casu mōs cedit cū mōs
illa m̄steriis celestib̄ as
suta in opinata teptatione
deuitta ē. tāq; uaz
i manissime turpitudinē
subacta. Sap̄ itaq; de
loto suo translatu ē. cū
pphe aq; apphetie myste
riis excludit. ad cogitan
dib̄ turpitudines veit
Videaq; etiā qualiter lapi
des exorauit aque. et al
luuioe pauliti terra cō
sunt. Salōn quippe i mo
derato usu atq; assidua
te mulierū ad hoc usq;
deducti ē. ut templū p̄o
lis fabricaret. et qui p̄us
deo templū q̄strevperat. as
siduitate libidinis etiam
p̄fidie substeat. ydolis
q̄strev templū no timuit sic
q̄ factū est ut ab assidua
tarib; peculacia usq; ad
metz p̄fidia p̄ueniret. Qd
itaq; aliud quā aque ex
cauauerit lapide et allu
uioe pauliti tēa q̄supta
ē. quia surrepiente paulis
p̄ex m̄fusione p̄tī tēa o
dis illiq; ad q̄sumator̄ de
flupit. Consideradet ergo

btus Job utrasq; teptacionē
ut subita et in metā uel
lenta atq; longiore q̄side
ret tasq; hom̄ et exhyb
que exptetiq; accidit va
piat m̄texiq; q̄teplacor̄
diceb; mons rades de
fluit. et sap̄ū trassert
de loco suo lapides ex
tancat aque et alluuiōe
paulati terra q̄sumuntur
Et hoies ergo s̄tē p̄de
t. sicut het m̄ sensibilia
mo subito corruit modo
paulisper in fusa aquoreū
molliae q̄sumunt an eā
eu que ronabile q̄didisti
ut subita teptacionē de iq;
ut longa ac lenta q̄sum
p̄mitit. Atq; mōs ean
de ronabile cāturaam
ubis sequentib; expluat
diceb; Noborasti eu pau
lula ut in ppetuū transē
at apte mōs subdit. An
mutat facie eis. Et emit
tes eu facies hois in
mutat. cu eis species mor
te attorxit. Emissit uero
quia ab hyb que voleb
tenuit. tēasie adēta
cogit nolens. Tūq; adilla
p̄ducat het que dū cogi
tata tenuit qualitē se se
habituū sint elata mes
cit Non et addit. Sue no
biles fuerint filii eis su
ignobiles no intelligit.

cap 4

¶ ut em̄ h̄ qui adhuc viue
tes sūt mortuorū aīdō quo
loco h̄cānt̄ ignorat̄ Ita mō
tui vīta mīcarne viuetū p̄
eos qualit̄ disponat̄ nesci
ut̄ quia et vīta sp̄is lo
ge ē a vīta carnis Et sic
diuīa sūt ḡnē Ita etiā di
vīta cogitacōe Quod t̄
d'āib⁹ s̄t̄ sentīedū nō ē
quia q̄ mīq̄ oīpotēt̄ dei da
ritatē vident̄ nullomodo
recedū ē q̄ sit foris ali
quid qđ ignoret̄ Et car
nales quicq̄ quia amore
p̄cipiū filiis impēdit̄ Hor
cos b̄tūe lob nestīe post
modū asserit̄ qđ hic uelx
met̄ amauoxit̄ ut siue
sīt nobiles sūt̄ ignobi
les filiū nestīat̄ quoru eos
cura semp̄ fatigabat̄ Et
t̄n̄ si intelligi sp̄ualit̄ dēt̄
nō in ḡt̄ ue filiorū noīe
op̄i designat̄ sic d'mulie
paul⁹ dicit̄ Quia salua est̄
p̄ filiorū gnatos Nec em̄
mulier que ḡmētie studet̄
nequaq̄ filios genat̄ salua
nō exīt̄ Si p̄gnatos filiorū
saluai d̄r̄ q̄ p̄effert̄ bono
xū op̄i p̄petue saluti soci
atur Nobiles ergo filiū sūt̄
recta op̄a ignobiles aut̄
facta p̄lisa et sepe h̄o age
quelib⁹ bona mitit̄ Si t̄r̄ p̄w

m̄t̄ q̄ sūcipiūt̄ eig acta
ap̄ut̄ oī potēt̄ deū qualit̄
h̄cānt̄ iextū ē. Siue ita
q̄ ign nobiles fuerit̄ filiū
eig siue ignobiles nō m̄t̄
light̄ q̄ subtili exēt̄ dis
cīssā. utēt̄ app̄ent̄ eig op̄
an̄ r̄p̄bet̄ ignorat̄ et hic
ergo homo in labōe dolos
ē pot̄ et illuc duit̄ iti
more suspicōis Non adhuc
d'ip̄o p̄nt̄ vīte labore
subiugit̄ At tamē taxo
eig dū viuit̄ delectit̄ et au
ma eig sup̄ semetp̄ luget̄
bit̄ De iugib⁹ paul⁹ dicit̄
tribulacione t̄i carnis ha
bebit̄ huicmoi cap̄ vi
latoz carnis h̄ pati p̄nt̄
Etia qui sp̄ualit̄ viuit̄ Sic
ergo in ec̄ quicq̄ car
nis tribulatio quasi specia
lit̄ d̄r̄ que etiā a vīta sp̄i
alii longe nō ē nisi qđ
h̄i sequeat̄ maiores tribu
lat̄ exēt̄ carne sustipi
lit̄ qui carnis voluptati
b⁹ delectat̄ Bene aut̄
de q̄ aīa eig sup̄ semetp̄
luget̄. qui quisq̄ in
se gaude appetit eo ip̄o
iā in luctu ē quo a uē
leticia recessit̄ Vera ip̄o
leticia mēt̄ creator est̄
dignū itaq̄ ut in se semp̄
homo meror̄ cuoriat̄
qui delito cōtore ip̄e ḡu

¶ de heretis / A

qui quererat. Sequitur
¶ Respondes autem claphus
hermaltes dicit. Numquam
sapientia respondebit quasi
in uero loquens et ipse plebit
adore stomachum suum. Arc
bro iuxta dixit bethus lob typu
sticu vniuersalium enim auctor
ero illius hereticorum specie
tene qui quasi ex defor
matione domini occasione sulte
locutus iuenerit et contra
meli osa. quae bonos ubi
latulat. quibus ructa que
a fidelibus sentiuntur quasi
ructo plena displicantur.
Vnde nunc dicitur. Numquid
sapientia respondebit quasi
in uero loquens. Nec bono
rum ubi dicta rationib[us] sed
stimulos furoris existimat
Vn et subdit. Et ipse plebit
adore stomachum suum quod est
que ne se sentiat gaudiosus
dico studentis sapientia dictu
est ex domini defensione pal
liare. Vn et claphus subdit
Quemvis ubi eum qui non
est equal tibi et loquens
tibi quod tibi non expedit
Nullum uero estimat timore
domini h[ab]et nisi eum que po
tuerat ad sue confessionis
sufficiat trahere. Vnde ad
iustitiam. Quatu[m] m[is]te[m] e[st] euas
tuasti timorem et tulisti pacem.

coram domino. Tuliisti de abstu
listi. At si apte despicias de
plicari. Cu[m] em[er] ubi mala he
retici quae bonos no[n] iuici
ut fringunt que edocent
ut iusti esse videantur. Et fit
plexus ut ad apta gaudi
arum ubi p[ro]ueniat v[er]o ad
huc subdit. Docuit em[m] in
iquitas tua ob tuu[m] et ini
taris lingua blasphemata
aut. Iniquitas ob docet quoniam
ex mala vita originis ut
peccatum dicat. Quia at b[ea]tus
lob tanto more liber fu
erat quanto iusta in ope ab
auctor suis hereticorum typu
tenetibus et de misera vita
et d'audaci ore reprehendi
ut dicatur. docuit em[m] iustis
tua ob tuu[m]. At si apte di
cet. Quod p[re]se loquens
expulsione vita didicisti
Sepe vero dum quasi vene
rat deo eis mysteriis co
tradicunt et humilitate pu
tit si uelitate denegant
Sunt namque non nulli qui de
deo in uincia se interrogant ex
istimat si eum vera credere
assupposse fateantur aut si
huc ueniat pro nobis tamen mo
potuisse crediderunt. Cu[m]
deo quasi plus honoris cona
tur tribue coram laudibus
ueras bonitatis illig negantur

Quid ei ē in clātate sue
 laude potētia quā ut illa
 p nobis digna ad suscepō
 ne facet que ei videt m
 digna Sancta aut ecclia
 vērā tānē vērā morte il
 lig q̄fuit. Sed hēc dicēt
 ab hētis recogāe deo q̄tū
 melia cedit. Non nūc dē
 Et mītarib̄ hīngua blas
 phematiū. Qui siquid i hoc
 mudo ad ustat̄ eueneit
 Hor ei ḡm̄ḡe corpora hac
 hi uirie sue q̄fessionis di
 tut. Non adhuc subdit. Con
 demnab̄ te ob tuū noēto
 Et labia tua r̄spodet tibi
 Quia em̄ exercit̄ q̄fessio
 nis existimat mala adu
 stat̄ erupē labia sua ei
 assert̄ r̄sponde et culpi
 eloquii sit causa flagelli
 Aliqñ vero ea op̄mē qua
 si r̄aconates nolut. Unde
 eliphys b̄tm̄ lob̄ r̄sponde
 quasi exorōne conat̄ di
 tens. Nūqñ tu p̄ma homo
 nat̄ es et an̄ collēs for
 mat̄. Nūquid q̄silū dei
 audisti. Et in exterior te est
 sapia eis. At si ubi ap
 priorib̄ dicat. Rui d̄ et
 no laqueris pensa quia
 t̄paliō es qui d̄ eis sapia
 disputas pensa quia eis
 q̄silū ignoris. Es quia ad
 hor hētici uba d̄m̄e dese
 siom̄ assūmūt ut docti

ec̄ videat et dū diuina
 gloria defendē videt sua
 stām̄ hoība in nostestunt
 ip̄a hoc eliphys subiuncta
 uba testat qui loqui qui
 de de sapia dei cepit se
 stat̄ ad sua elacōs recidit
 dicēt. Quid nosti quod
 ignorem̄. Quid intelligis
 qd̄ nestiamq. Quia t̄paliō
 es. Quid d̄ eis sapia dis
 putas pensa. Quae vide
 dicta patet ostendit. ex quo
 met̄ elacōs p̄decit. q̄d̄ q̄
 ad d̄m̄a defensione sonit
 Sequit̄. Et serm̄ et an
 tiqui sūt in nobis mlt̄ v
 tustiores quā p̄ce tui
 Quia oēs hētici a sancta
 om̄issali ecclia sūt egres
 si testat q̄b̄es qui aut̄.
 Ex lib̄ p̄dierut si no c
 rat q̄ nob̄. Ez ut ea q̄
 assert̄ q̄medā stultis
 metib̄ hom̄ quasi d̄anti
 quitate possint. Antiquos
 p̄s se h̄re testat atq
 ip̄os doctores ecclie sue
 p̄fessio m̄b̄ m̄fros dicunt
 Cuq̄ p̄dicatoes p̄ntes
 dispicunt d̄ antiquorū pa
 trū magisterio falsa p̄
 sup̄pone glānt ut ea q̄
 ip̄i dicunt ecclia antiquos
 p̄s tenuisse fateat quā
 tenq̄ hoc q̄ rectitudine

qstrucē nō valent quasi
expillorū auctoritate con-
firmet Quia vō sptū ē
que diligit dñs castigat.
flagellat aut filiū om̄e;
quē sc̄ipit sepe stā etā
m̄tib⁹ m̄ hac vita adūsi-
tatib⁹ laborat et ipso
vū vita tanto sine fla-
gello dimittit quanto ad
nulla p̄mīa final⁹. Sed
afflitoes st̄c etie vide-
tes hētici ea despiciunt.
et tot ia flagellis alteſ
exprauē p̄fessionis med-
to suspicant non ad huc
subdit. Nūquid grande
ē ut qdlet te deq. Sed
uba tua prava hoc phi-
bent. At si ei patenter
dicat Si p̄fessionē fidei co-
rigēxib⁹ ia du qdlatōne
a flagellis h̄c potuſ
ses. Sequit. Quid te de-
uat cor tuū et quasi ma-
gia cogitab⁹ atcomtoſ
habes oculos. Sepe iſ-
torū mēſ ita ad aliora
qteplanda ſuspendit ut
exptēſ corū faciēt obſtu-
piuſſe viderā. f̄ q̄ hanc
qteplādoſ v̄m in occul-
to agi hētici ignorant
hoc iuſſ et etā ſapieti-
b⁹ fieri magis p̄ ipoſſi
m̄ quā p̄ueitatem putat
q̄ hoc q̄ ip̄i h̄c neq̄uit

mae reat̄ alijs nō ſuſpi-
cant. Sequit. Quid tu
met q̄ta deū ſpū ſuſ
ut p̄foras de ore tuo h̄uſ
temoi ſmoeb⁹ pleruq; in
ſti aliquib⁹ neceſſitatibus
afflicti ſua op̄a coſtūtū
ſalteri. Quod b̄tus Job fe-
cerat. que p̄q iuſticiā fla-
gella depmebat. Et cū
corū dicta in iuſti audiuit
her p̄ ſuelacoz p̄oq quā
p̄ueitatem exiſtmat pla-
ta. Ex ſuſ em corribus
uba iuſtorū penſant et
dici hūlit poſſe uba wa-
nō eſtimat. Sic em grāu
culpa ē ſibi hoc h̄c ſe-
rogāe qđ nō ē ſic pleru
qđ culpi nulla ē ſi hūlit
bonū dicat quod ē. Unde
et ſepe q̄t̄nfit ut iuſti
in iuſti ſicba heant ſilia
ſi t̄ ſemp cor diſſile. Et
ex quib⁹ dicti dñs abiuſſ
offendit. incide qđ aiu-
ſib⁹ placat. Ma phaſeuſ
ingreſſo teptu. dicebat.
leuino bid mſabbato. de-
tiaſ do o m̄ q̄ poſſideo. Et
iuiſtificati maſſ p̄ publicaſ
qua ille exiſt quia om̄ib⁹
deq ſingulorū uba a coſi-
tacib⁹ penſat. Ezechias
qđ rex cū moleſtia corpo-
rit afflictq ad extremita-

o nota

cap. 3

te puerum vite roro
ne apud dixit Obser
dne memto quod quo
ambulauerit terra te i uel
tate et in corde pfecto
Nec tñ dñs hat confessione
pfectiois eius desponit
aut renunt. que mox i sū
is pribi exaudiuit Ecce
phaisenus se iustificauit
in ope Ezechias iustu se
asseruit erat misericordie
atq; vñ ille offendit inde
iste dñs placuit. Cur ita
q; hoc n qz omnes deo sū
gulorū ubi a cogitationib;
pensat. et mei auribus
supra no sūt. que humili
de pferunt Vn bñs lob
cū sua opa pculit gradus
nullomo timuit q; ea que
verat fecerat humili
dixit Et plet hæc et
coru suoru dicti vera a
liqua p mistere Et auti
bñ lob quis in ephesio
eig omodo fallant. pnt
tame et quedam vera dice
que expulli assiduitate di
cetur. Quoru dicta si
qua refutata cent. cliphis
smar paulus aples mme p
bulisset dicens apprehendit
sapientib; in astucia eoru
Quia igit et ea q; re d
icit. q; ea bñ lob re no
dicunt. nos mediu dicti
et talcum horum indistri

tiomis et districatio vnos
et ceteris Sequit lxx
est ho ut i matulato sit.
Ho em ipo qui de ho tec
ng. exp mit et inscrips
homo em ab humo appel
ta e. Et quo ualeat esse
sine matula qui sponte
sua ad fixitate cond
dit facta dñe. Vbi et ad
dit. Et ut iusta appetit
mati muliere pma q
pe vno iustitia mulier
appauit in padiso. que
i iusticie pmiatrio ex
tit. Sequit Ecce mi
stob eig nemo inmutabil
et celi no sūt muti in
spectu eig hoc celoru
noiē reperit quod storu
appellato p signauit Na
de eisdē stob sptu e. Ce
li endeat glori dei. Cui
p natura oes in semet
ipis pnam mutabilitate
habent si du i mutabili
bility studiose sp mhe
rere desiderat. mherre
do agit ut i mutabile si
ant. Cuiq; adhac toto af
fectu se tenet qm acti
puit ut sup semetipod
ducti vncant hoc q; in
semetipis mutabiles ex
titerunt. Quid em muta
bilitas nisi mors quedam
est. Quod re qualibet
in aliud i mutat. quasi

occidit quod fuerit ut ini-
cipiat et quod non erat et
de auctoritate omnium scripturam est.
Rui solus habet immortalita-
te quia videlicet in se ipso
solus immutabilis est. De quo
Iacobus dicit: Aperte que-
no est transmutatio nec vi-
tissimum ob umbracum sp-
eriam immutabilitas umbra
est que quasi obstrueret
vite. Si hoc palique vici-
tissimum permuteatur. Et
quia inde mutabilitas
non uenit nulla enim lumen
umbris vici tissimum muta-
bit. Bene autem de Celi
non sunt mudi respectu
eius qui presumet post annos
districtum dei iudicium nec
ipso esse mudi ad perfectum
possunt qui mudi per
calores sunt. Iohannes atesta-
te qui ait: Si dixerim quia
per nos non habemus ipsi
nobis seducimus. Si ueritatis
stet illig nemo immutabit
et celi respectu eius non
sunt mudi quibus aperte eu-
de iusticie ope presumantur.
Vnde et subditur: Quod ma-
gis ab horribilis et iure
hoc qui bibit quasi aquas
iniquitatem. Rui in macula-
tu per hoc et iustu posse
posse esse negauit. Hoc
ab horribile et utillem
appellat abhorribile. Et

cap 9

ppr in iudicia macule in
utilem redit ppr in iusticia
in perfecte vite. Rui in alio
mabit ex in utilis intelli-
gi et alio per Aliquando ei
homo puerus queda recte
age videt. sed per ea quod non
sunt circa ea que eis recte
sunt destruit et quod cultus
deo duplicit mala negat
illa placet que videt lucis
Rui ergo in malis suis doce-
ab horribiles et in bonis muti-
lis quia dum se per prava opera
deo exercitabile exhibet
nec illud deo quod recte vide-
placet. Enim autem dicit qui
bibit quasi aqua iniquita-
te hoc namque quod gemitus
cum mora statutus quod madit
et glaciatur. Quod at bibit
tato ad glaciendum mora
non habet quanto ad maledi-
cione necessitate non habet. cul-
pa ergo quod ab frusto hoce
sime illa extractione petra
quasi aqua uirgas bibitur
Rui enim illuca sine timore
facit quasi potu in iusticie
sime obstacle glutitur. Ex
quit. Unde tibi audi me
quod vidi narenbo tibi ha-
bent hoc oes arrogantes
ppr tu ut tu recte uel
paru senseris in usu hoc
elacionis inflectat atque
non per intellectu sibi met-
ipsis alioribus fuit inde

¶ inde arrogantis / 10

¶ inde arrogantis / 9.

ptoore insouea elatois
 tadt seqz dottiis dogtioes
 existiment, ut ruentia
 sibi a melioribz exigit
 Et dote spictores quasi
 exauictitate ostendint.
 Vn n̄c d̄r. Ondā tibi audi
 me et quia tu mori aut
 totitate doiz is qui audi
 ta quā is qui ea videat
 loquitur ut fortiore sibim
 auctoritate cliplis aero
 get dicit Quod vidi nā
 tubo tibi Quia ued nonū
 quā hētici d' dampnatis
 suis p̄ibz q̄sidit et tñ
 coxu smis quasi tu aut
 totitate ad mediu p̄ferut
 ep̄uorū stultuia ure
 repant rette ipa hēti
 coxu audacia subinfert
 Cu d̄r. Supietes q̄fit
 et nō abstondit patres
 suos Enuorū et laude
 p̄silunt. et eos velud so
 lob ecclie p̄fuisse gloian
 Vn ad huc subdit. Qui
 bi polis data ē t̄ca et no
 trexuit alieni p̄os. So
 lob suis p̄ibz data t̄ca
 existimat quia slob ex
 corū suorū q̄m̄os reso
 iste ecclia ueliter putat
 Quis ueo alieni n̄ apot
 tata angelis vocat. Vnde
 et p̄ p̄ta decūct sit ma
 lugens spiritibz dr. Quoic
 alieni in sine reperit t̄me

et s̄tes quesierit aia me
 a heretici uifit quia doc
 torū suorū corda apostol
 te angelo existimat no
 fuisse subiecta transisse
 p̄ eos alienos denegant
 Tui videlicz alieno p̄ vñ
 quez transie ē inquis
 in corde eis cogitationes
 i mitte Vn et p̄ p̄phete
 voce de malugens spiritu
 tristate diaz dicitur. Et
 dixerunt aie tue inturam
 re ut traseoong. Sed clu
 phas themantes quia qua
 narraturis audiui volit
 quā uis m̄ta que dicens
 s̄t stat. Sed quia beato
 lob dicens nō erat i sti
 ta audiag smis quis co
 tra btm lob p̄tulit nec
 debemus cu f̄ solu p̄spē
 quid dixit. Sequit. Cūc
 h̄ dieb̄ suis imp̄ig sup
 bit. Solet etia electi in
 quibzda suis cogitationibz
 atqz actibz supbire. sed
 quia electi s̄t. cunctis die
 bus suis supbire nō p̄nt
 quia p̄q quā vitā finiat
 ad humilitatē metu. abela
 t̄e corda q̄ mutat. Qm
 p̄ig ued dieb̄ suis oibz
 supbit quia sic vitā fini
 mat ut ab elatoe m̄me
 etedat cuiusq; t̄paliē
 floret et pensare neglīt

Cap. II

quo metu dicit. Tuta
cānis fiducia ponit eam
diu p̄matē existimat q̄
ad p̄nū tenet solidat ag
melacōe in despertu ad
uict̄ oīs p̄mīq̄ quāz
petra mors surripiat
nūquā q̄siderat. quā sit
vīa incerta felicitas nū
nūa pensat. Qui si inter
tudine fugias vite cō
spicet incerta p̄tēto nū
nūa teneret. s̄n et bene
subdit. Et nūd anorū in
certo est tyramis eīq̄

G supbie mīme debuisset
etia si anorū suorū nu
merū cū lyce potuisset
ut st̄es quātu vīet p̄e
st̄et q̄n se ab elacōe remo
ueret. At p̄quā p̄nū vi
ta sp̄ incerta est. tāto sp̄
mors surripies timeti de
bet quāto nūquā p̄uidet
valet. Bene aut supbia
tp̄y tyramide vocat p̄p̄
em tyramis dicit. qui in
q̄mū re publica no uīe
p̄cipit. Sed siendū ē q̄
ob supbia iuxta modū p̄m̄
tyramide exerctet. Ita
monuqua q̄ alīq̄ in re pub
lica hoc p̄cepta digni
tatis potēcia alīq̄ p̄p̄tia
alīq̄ in cuitate alīq̄ i do
mo pp̄a alīq̄ p̄lacetem ne
quicia hoc exerceat ap̄ut
se in cogitacōe sua n̄ in

tuet dñs quātu quisq̄ ma
le ualeat face f̄ quātu ve
lit et cū deest p̄tē fōrē
ap̄ut se tyramis ē tui in
quitab̄ dn̄at m̄tq̄ quia et
si optēd̄ nō affligit pro
ximob̄ m̄t̄m̄tē rāme in
b̄ce p̄tē appetit ut aī
fligat et quā om̄p̄ deus
corda pensat ita mea oī
lis m̄p̄q̄ fecit q̄d cogitauit
Qd̄ hoc aut conditor nost
late nob̄ voluit sine m̄m̄
ut dū incerti sūg q̄n mōdā
m̄ sp̄ ad morte pati tue
m̄ri debeamus. Vn̄ recte in
qua dictū ē cūct̄ diebus
suis t̄p̄ia supbit. Quid
Et nūd anorū incerto ē
tyramis eīq̄. At si apte
dicēt. Cur quasi detecto
extollit. cuiq̄ vita subpe
na in certitudinis tenet.
Et om̄p̄ deo p̄eauie age
tib⁹ xo solū uentūa suppli
cia eſhuat s̄ corū corda
hic etia ubi deliquit pe
nis t̄pliūt. ut ex ipso quo
petat. semetip̄os feriat
ut semp̄ t̄epidi semp̄eq̄
suspecti mala ab aliis pati
metuat. q̄ se aliis ferisse
meminerit. Vn̄ et adhuc
d̄ hoc p̄m̄io subdit. So
mitq̄ teoris semp̄ in auxi
bi illiq̄ et cū p̄m̄ sit ille
p̄sidias suspicat. Nūl ut
supbia corde feliciq̄ quia
qui innotetia erga alios

¶. de tyramido / ii

¶. de simpliū m̄te 2 p̄ma / 12

exhibet nihil & q[uod] pati ab
 alijs formidet habet e[m]n
 quasi arce quada fortitu
 dinis simplicitate sua n[on]
 suspecta est puti q[uod] se fecerit
 se nō meminit. Vn b[ea]t p[er] Solone dicit Intimore
 dm fiducia fortitudinis
 Qui et rursu ait Eccl[esi]a
 ra m[od]estus quasi iuge g[ra]uui
 u[er]o Quasi em g[ra]uio re
 fectos est ipa tranquillitas
 seruatur At q[ua]dra mens
 prava semper in labib[us]
 quia & molitur mala que
 infecat aut metuit ne her
 sibi ab alijs infecat Et q[uod]
 q[uod] q[ua]dra proprie[tes] exigitat
 hoc q[ua]dra se excochit a
 proprie[tes] formidat fitq[ue] vndiq[ue]
 & suspecta vndiq[ue] tenebra
 ois qui ad meoriae vent
 exquirere q[ua]dra credunt Qui
 ergo tranquillitas deest
 hunc prudubio trepidus so
 mit semper maturib[us] & Et
 sepe obtinet ut illi quilib[et]
 propria sua simplicitate qua
 tur in alijs aduersitate cogitat si
 cu[m] p[ro]p[ri]etate ille insidias
 suspectas q[uod] q[uod] sp[iritu] dolose
 agit simplicit erga se
 adi nō estimat. Et quia
 sp[iritu] est impig cu[m] ipsius
 venient p[ro]torum q[ue]st[em]bit
 iniquitatis iniquitatis sue
 tenebris in luce despe

rati Non sequit[ur] It[em] cre
 dit q[uod] vnti possit detene
 bris ad luce cuspeditans
 vndiq[ue] gladiu[rum] Cuius d[omi]n[u]i
 feciri se vndiq[ue] credit in
 ludi salute despiciat ser
 p[er] ad necessaria recessit Ali
 quando uero iste p[ro]p[ri]etate
 supna iudicia attendit
 Et sup[er] se venire hec me
 tuit si tu stipendiū vite p[er]
 sentis querit hec eadem
 iudicia q[uod] metuē cepit
 aualitie de uictu[rum] Isamia
 q[ue]st[em]bit. Et quide mori
 se posse in p[ro]p[ri]etate existimat
 Et bi a p[ro]p[ri]etate no[n] cessat.
 Vn et subdit[ur] Cu[m] se mo
 uent ad quendam patre mo
 uit q[uod] patr[is] sit in manu eis
 tenebrarum dies patris
 em stipendiū vite p[ro]p[ri]etatis
 Tenebrarum uero dies temp[or]is
 ultoris accipit In actu na
 que suo iste p[ro]p[ri]etate nam
 sup[er] iudicis pendit p[er]
 sente si a malo nō auti
 tur ut eccl[esi]a ip[s]i quod
 ab eis interitu ualeat
 auti. Autem aut q[ua]dra
 se feciri metuit. si t[em]p[or]e sp[iritu]
 auget quo feciat. Con
 temnit em reeditū suū
 desperat veria. sup[er]bit
 in culpa. Et t[em]p[or]e teste sue
 nequicie int[er]rogat timor
 et qualis prava videa

foras audacter age de
hunc tñ apud semetipm co
git trepidac. Un spctu
est. Cu om̄ timida sit ne
quicq̄a dat testimoniū qdēp
nacōis. quia cu illūcta qf
p petat pauet qd facit
et apta dampnacōis testis
est ip̄e tñc ciquitatis
quia et timet qd agitur
et tñ malū nō vñat qd ti
met. De quo adhuc subdi
Terrebit cu tribulato et
angustia vallabit cu sic
rege qui pp̄at ad plu
In oē qd in iuḡ agit peibū
lacoē et angustia vallat
quia cor eis anxietaē t
suspicione qd fidit. Alius
occulte appetit aliena di
ripc qui laboat in cogita
tib⁹ ne dphendi valeat.
Ali⁹ eluta uelitate meti
ri deliberaat ut audiētū
am̄ fallat. si quatq̄ labor
est sollicite custodie ne
ipa eis fallacia dphendi
queat p̄mit qd ante
oculos quid sibi a uelitate
sentientib⁹ respondet pos
sit. et cu magno corifta
tu p̄heatat quo p̄argu
meta falsitat⁹ documta
uelitatis exp̄uperet. hic
mde se ctutegit. et qd
hoc ubi dphendi potuit.
Velitati silem sp̄sponsione

queriti. Qui si uelit ve
rū dicē utiq̄ sine labore
potuisset plana quippe ve
ritatis via. et graue est
iter medaci. Un et pp
pheta dr̄. Dotuerit bn̄
qfua sua loqui medaci
et ut inique ageret labo
rauerit. Bene ergo dc̄
Terrebit cu tribulatio
et angustia vallabit cu
quia apud semetipm in la
borē tñcis deficit qui se
autatis sona vit̄ veitatis
elinquit. Qui bn̄ eḡi p̄a
to ad plu qpat quia in
eo ipo malo qd agit et
terret et festinat et ex
spectia trepidat et ex
desiderio anhelat metuit
et supbit. pauesit suspi
cionib⁹ et mete pauda
ua exigit. Sicut quos
quia rex qui pp̄at adp
lui sic de hoste suspectus
est ut eude qd que duit
expatū metuat ne labefac
tet. ne p̄ destitutoz milita
latus pateat minatoreū
(In iuḡ ergo angustia val
lat sic rex qui pp̄at ad
plu quia videlicq̄ falsa
ages falsa loques forni
dat ne suos amittat m
litib⁹. i. argumta falsita
tis et veitatis lacit pate
at si em fortasse deficit
qd expallacia opponat. Eg

quāvis autē trepidet quāvis
ḡra accuset cupiditate
t̄n̄ sua iniqua ymit̄. Et
suppresso paucis audacia
de iugitatib⁹ sumit̄. Et
sepo etiā ulcone metis
sponta se ḡra deū exigit
quelibet ab eo adūsa p̄
peti deliberauit. dū mō h̄
dū vallet oā qđ placet agat

Cūn̄ et subdit̄. Exigit̄ en̄
adūsa deū manū sua et
ḡra oipotete roboratq̄
est curvavit adūsa eū e
recto collo/et p̄tui rex
uite armatq̄ est. Hoc de
ip̄o iniquorū capite s̄zā
ti ip̄o apti sentiunt. qui
ḡra deū manū eligens
laborat dicit. quia patuo
m̄tpe p̄mittit exaltari
ut tu ad modū gloria d
sint eo t̄petuo abetius
pumiat. Sed quia eis me
brei sūt oēs in qui apte
dat intelligi quia hoc qđ
in fine mudi ille t̄ atting
ē singulat. n̄c a malis
agit singul. Sunt namq;
non nulli qui et siqua di
quido age ḡra oipote
tib⁹ dei iudicū mitit ip̄a
i possibilitate explede
sue voluntatis fracti. ad
semelipos redent atque
ad eū que ḡte p̄ne volue
runt q̄ntū et qui loqe

distede poterat se qđ uel
lent i plece potuissent
p̄quod alioī saluat̄ quia
qd nequit voluerūt i ple
nequerut. Non ad se red
cti cuius s̄nt qđicōis aspi
aut. et plangit se ḡra
ria veitati voluisse &
sunt nonli qui p̄hot qđ
uere ḡra deū appetu
iusto dei iudicō i plece
nequius p̄mittit. Et ai
eos malitia attendit po
tectia roborat. Ita ḡra ia
semelipos in exco agnos
tore neque ut quanto in
rebus affuetib⁹ extra se
sem̄ p̄ potectia trahit
De quo m̄tēo nūc
dī. Tendit adūsa deū
manū sua et ḡra oipo
tete roboratq̄ est. Cont
deū qđp̄ manū tende e
m̄tēo p̄rāua desper
tib⁹ dei iudicū p̄seuera
re et qđ t̄ reast̄ deq;
matif cu p̄mittit m̄ple
qd salte q̄rip̄ m̄cogita
tōe no debuit. Contēt o
potete iniqua iste robo
rat quia p̄spēcal insua
mala aitōne p̄mittit
quatenq; et p̄usa faciat
et t̄n̄ feliciter riuat
De quo ad huc subdit̄.
Cūcēt adūsa eū erecto
collo. Exerto collo ḡra
deū t̄cē e ca que cātoī

displetet tu audiua ppe
teare. De quo recte de
Ceterum in malo ope
obstaculit d'adustate no
xibuit. De quo addit ad
huc et pugn' ceterum ac
natq' e pugnibus ceteris e
opulenti supbia afflictati
by videlicz ebi quasi mlt
ceteribz fulta potes ut
iniqui impugn' ceterum co
tra deu' armat. qz ebi
tpalibz tuncm' orea pcepta
ueritate quasi de magistru
dine tam' exigit. Quid
en paup' mis' queda
mat' Et quid eoru' ha
bundia n' pugn' est
vite pnt pugn' ergo
ceterum se orea deu' exi
git. qui tpali habundia
in supbia assut habet
em in hoc potest et mis
ppur ut fallacibz diu' et
occupati ueras dei opes
negligant. et quanto mlt
veru' est iurant talo
amplius falsis diu' ex
tollunt. Cura etem mlt
plex ceteris rexu' quia
occupat operat non apte
subiugit adhuc Operant
facie eis crassitudo mis' sub
quippe in facie e inqua
et pma corporis honora
bilior p' est No ergo
ni melio mlt intecio p
facie designa' qua quo
libet ultim' illuc videamus

facie exijo crassitudo opt
quia deslida trecentu
rexu' habundia oculos
metis p'nt et hoc quod
in eis ce honorabile de
buit an dei oculos fedat
qui curis multiplicibz ait
geauat Quibus tñ nec p
lit sufficit ut ipi supbi
ant nisi et hui qui eis
quicti sunt de coru' pugne
dine etia ipi glorierit
Na sunt nonnulli qui p'co
m'is maioribz adiuncti sup
bunt et de coru' potest
o're in opes extollit. In
ad huc subdit. Et slater
by eis arcuina de pedet
Quia arcuina pugn' est
tam' est Et latea dice
diu' solemp' nos quos
eis quictos ter'q' arcu
na de eis late pendet
qui a qui poteti et in quo
adheret ipse qf de eius po
tencia uelut exp' in quedie
tumet ut p'co p'li in
iquitate sequos deu' no
tm'eat quos valet et qf
valet paup' affligat
De gla tpali cor eleuet
Cu' ergo talis e qui in quo
poteti adheret de eius
perfeto late arcuina depe
det De quibus adhuc sub
dit habitabit in ciuita
tibus desolatis et in domibz

deserto que et tumulū sūt re
 dacte Quia em agūsātōe
 quīcātū cūitās appellaſt
 Cūitātē deſolate ſūt ip̄i ob
 ſequētū tūnei pūſdru quo
 rū dāmōrīb̄ pūſg ſtelau
 dūt rū ad prāua op̄a per
 nequātā rapit Non ſt̄pū
 ē laudat p̄tōr m̄ deſide
 rūt aīc ſue et qui tūnā
 aſit b̄ndicat dōg uō deſer
 tē ſūt coſtitacōtē p̄auē
 quas mīſuq iſte in habitat
 q̄ p̄oē q̄d aſit iiquoru hō
 minū placere coſtitacōtē
 appetit. Que cūitātē de
 ſolate et dōg deſerte verte
 noīant quia mīſi omp̄s
 deg talū q̄uſatōtē que p̄
 redētib̄ tulpis eorū ūlīq
 ret ad q̄auionā pp̄etrāda
 mīme ſuemret Bene
 aut de q̄ in tumulis ſūt
 redante tūctia nāq̄ domo
 rū atq̄ cūitātū edificia
 tumulos faciūt quōq̄ dū
 p̄auii quōq̄ q̄fusioſt acōmb̄
 ſibi metip̄is ad pūſa op̄era
 uigūt. Ondūt p̄culdubio
 quia d̄ edificiō vīte ūtē
 eut. Bequitno habitabit
 n̄ p̄ſeuſab̄ ſubſtātia en̄
 n̄ mittit intra radice ſua
 Quod hic no habitabit dū
 tūtē in quib̄dā codicibus
 reperīt no ditabit. Sed
 ſenſa diſcrepat. Quātū a
 ſe ſimo diſtorwet. Alle ci

ūtūtib̄ ditabit. cuiq̄ metē
 in habitat omp̄s deg. Sed
 quia ſup̄bi coſtitaco abau
 torib̄ ſui q̄tūtia no inha
 bitat. p̄fecto ūtūtib̄ no
 ditat. Ap̄t̄ hoc q̄ interiq̄ e
 vīcūt̄ dicat uero inha
 bitat. p̄pter hoc uero q̄ t̄
 ſitōtē ſoris tumet recto
 ſubiugit. nec p̄ſeuſab̄
 ſba eiq̄. At ſi apt̄o ditat
 hoc q̄d vide habe exotoſ
 transit et illud q̄d trāſie
 no poteat interiq̄ no h̄t̄.
 Vn quia apt̄o ſubiugitare
 Nec mittit intra radice
 ſua. Quod ſi delat terra
 dictū acipiūt liquet pre
 culdubio quia arbor e in
 terra radice no habet
 ut tenuissimis q̄mota fla
 tib̄ cadit et ſup̄bi quib̄
 dū q̄t̄a oipotete deū ro
 borat. dūt̄o currit exer
 to collo et in pīgūt̄ ſuīt̄
 q̄t̄a auctore erigit ſtāt̄
 quāt̄ arbor videt. ſi ſta
 t̄a eiq̄ ſime radice eſt q̄
 uelud aleuc̄ ſlatā ſu ad
 mota occulte ſime vīta eiq̄
 exiuit. Sim uero hot loco
 tra etne vīte ūtēbūt̄
 acipiūt̄ dequa p̄p̄ha aut̄
 porco mea in tra diuēt̄
 Enīquy iſte intra radice
 ſua no mittit q̄d nūq̄ id
 etne vīte deſideriūt̄ cord̄

sui cogitatione plantat Qd
em radice arbori hoc vim
tuus homini cogitatio sua qd
ni hoc qd optexit videtur
pallidus tenet qd interius vi
Quod radice arbori hoc
omnium homini cogitatio est
vn et pphā dicit Ait
radice sua deorsum et facie
tu faciet fines tu em cogi
tatione mea ad qd patiendum
indiget pphā primo tendimus
quasi radice deorsum mitti
mus ut fructus fructu su
pibus faciamus Sequit non
recedet detenebris Si sup
bus ista a culpa adiusticia
redire voluisse detene
bris rediret Sz quia lu
ce iuste no querit dene
bris no ecceit Cuius etia
exemplo hi qui ei adhe
rexit in tremis pueribus
anhelat Quocumque facibus
accedit desideriorum car
naliū qmibz videntur unde
et subdit Namq eis acc
ficiet flama Si em sibi
quosdam etiam priam que
retes adiungit ramos m
se virides habet Sz quia
hi qd qui ei quieti sunt tre
mis desideriorum estuar et du
desideriorum flama tueri
eis nos audiret Sz ramos
eis accredit ut fructu boni
opus no fecerat qd adap

peterida infima p nequam
anhelat Bene autem sub
ditur Et auferet spū oris
sui Superba etenim quisque
quo in hac vita pli vallet
eo sibi lingue scena audi
cū relaxat ut loquat pusa
quelibet nullū dūbis suis
metuat Istoq gaudijs feriat
illos maledictisq iactulet
Nonqua red in blasphemia
atra qditorum rapit neut
detalibz p psalmista dūt
posuerunt in celo ob sui et
lingua eorum transierunt sup
teram Vn et diues in agie
potu stillam sibi aquā eo
digito lazari in limpidū pos
tulat Qua ex te tollitur
qz vbi amplijs peccati uent
bi altiusq ardebit teste
ergo no dicit Et auferet
spū oris sui quia eo pauci
omnis smaz accipit quo oris
sui spm subdūta fōmidine
no vestimenta Sequit No
recedat frustea erroe de
cepta qd aliquo pio rāmē
¶ dī sit Quicquid p culpan
elemosinas facit quasi pro
prauis actibz precium donū
Vn p pphā de eo qui hoc
no agit dicit No dabit deo
ppiaacorū sui n pēti edep
tiomibz aere sue No nū qua
leo disutes elati hñferiods
oppnūt aliena rapuit Et

¶ inde climofina / . 14.

Et quasi quædā alijs lacrimū
 et cū mītos deputatīqñ
 quibyā opem defensionib
 fecut. Et p̄ tu statib⁹ quos
 nūq̄ deseruit dñe p̄tū vi
 dent. Et t̄ elemosine p̄tū
 nos a culpis liberat cū p̄
 petrata plantina et abdi
 cām Nā et qui p̄tū sp̄
 volit et quasi sp̄ elemosina
 lacrimi feusta p̄tū trā
 buit quia nō redimit aut
 qua a vīcīs nō sp̄est
 Vn n̄ dicit. No reant feu
 sta excoē decept⁹ q̄ alii
 quo p̄tū dīmēd⁹ sit quia
 elemosina supbi dūntis eu
 dīmē nō valet quā p̄petra
 ta simul rapina paupis an
 dei oculis astēd⁹ nō p̄mit
 tit. Quod fortasse intelligi
 alii potest q̄ sepe supbi
 dūntis et cū elemosinaz
 tribuit nō h̄ic p̄tūne vi
 te desiderio s̄ p̄extēdē
 vita t̄pali lacrimū s̄ nō
 credat feusta excede de
 cept⁹ q̄ aliquo p̄fūp̄io et
 dīmēd⁹ sit q̄ obtine ex
 imperio munē nō valet
 ut sine debitū euadat cuiq
 etia nequicia mītādīt vita
 Vn et subdit. Antequa di
 es eis t̄pleant p̄bit et
 mag eis accēst̄ p̄fūp̄i
 dies singul ab int̄na dei
 p̄tū nec augeri possit
 n̄ minui n̄ ḡlm̄fat ut ita

p̄tūam t̄t aut cū optimis
 opib⁹ lacrimores s̄nt aut
 cū pessimis breviores s̄t
 ezchias augmetū digru
 mexuit in pensioē lacri
 mē et sic de p̄fūs sp̄tū
 est. In distiplinis obviā
 mores. Sed sepe iniqua
 m̄occulta dei p̄tūa lon
 ga vite eis t̄p̄ no s̄nt
 p̄destinata ip̄e t̄ qui car
 nalit vīue appetit longob
 aō dies p̄p̄om̄t et quia ad
 illud t̄p̄ p̄uenīe nō dalet
 q̄ ex p̄t̄at quasi an quā
 dies illiq̄ t̄pleant p̄xit
 Quod t̄ intellige et alii
 possūḡ p̄lexūḡ cū quos dī
 tēm̄ et p̄asa age et
 usq̄ ad senectutē ultimā
 p̄uenīe. Quomodo ergo
 dicit. Antequa dies eis
 t̄pleant p̄bit cū iniquib⁹
 sepe videam⁹ quia eta
 le longa īā mebra defici
 ut et t̄ p̄auitatem sua
 corū desideria exequi
 nō desistunt. But non nulli
 qui p̄q̄ vita p̄dīta ad se
 metipos redent et attu
 sante q̄st̄a p̄asa itmed
 elinquit q̄mutat opa
 antique sue p̄auitati q̄
 tradidit tec̄as actōes
 fūgūt. desideria supma
 fūtant s̄ p̄q̄ quā meisde
 sancti desiderios p̄dident

cap 16

c. iux. vita p̄dīta . 16.

ptorpore mett ad ea quedi
 iudicis reperit redire
 atq; ad mala que fugere
 disposuerat itur ruit. Et
 eni sepe agnoscit ut p;uti
 tate multorum etia sti
 vira opteriorib; actibus ser
 uat et plorū iubnacō
 inibi occupent. Hor aspici
 es miseri et p;uetista
 et adhuc supbiam que
 retes. imitari opterorū
 b; se accombi in seruit
 si quanto ad eas exuditi
 spualib; venit. Tato eas
 agnoscit exercit. nisi eni
 pub cor longo studio et
 diutina quidam in desi
 deriis celestib; qualestat
 tu ad opterora agenda
 refundit. ab oī statu bom
 opib; eradicat. Vn recte
 quoq; de hoc iniquo dicit
 Quid dieb; eis i; pleant pi
 bit q; et siquid b;im for
 tasse age cepit pag; meo
 plongitudine tuis qua
 testat. ad opterora elabi
 et p;use deserit q; recte
 inchoasse videbat. Unde
 et apte subdit. Et mag
 eis arrestet. q; dū opte
 riorib; actibus itepestue
 inuoluit ab oī minimo
 na opacō sicut. Unde
 et adhuc b;in subdit. Le
 det quasi vinea ipso
 flore botry eis et quasi

oliua p;ices flore sui
 Congregato eni ipote
 sterilis Notandum q; sic d
 hor in quo q;nalit loquit
 ut hī diuinū symo ad specia
 le ei nequit dnuel.
 Quia eni dices ledetur
 quasi vinea in p;mo floc
 botry ei et quasi oliua
 p;ices flore sui pting
 subdit Congregato eni
 ipotite sterilis putet
 indicat quia in hor iniquo
 Epbacis smaz gta eius
 ipotisim in ferat. Sed
 nūc pensandū nob e qua
 lit ipotia sic vinea in p;
 mo flore ut sicut oliua
 flore p;ices ledat. Si
 florete vinea p; mequa
 litate aeris in modeatu
 frigida attigerit pting ab
 oī huore. Vnde id est
 facit. Et sūt nonnulli qui
 p;u pusa itina stans viab
 sectari appetit s; p;us
 quā meis ut dipig desi
 deria bona coloretur
 quē illos p;nt seculi p
 speitab accipit que eos
 rbi opterorib; implicat
 et eoru mete dū a calce
 intim amoris. Et ralit qua
 si exfeigōe extinguit et
 q;uid in oīs deuoluti floc
 apparee videbut intiat
 Intrenis quippe actibus

valde fecit sicut si nec
 dum fuerit p̄m̄tma dona
 solidata. Unde necesse est ut
 loca maiora ut exteriora
 opa que huāns sunt necel-
 sitatib⁹ p̄futū illi extēdā
 sustipiat qui h̄et diuidit
 re atq; sub semetipis p̄me
 extētate intima nouerit.
 Ita tu infrem⁹ quisq; uel
 ad locū regnūs ut adepto-
 ra ageta trahit que quasi
 opta se ducit et adiatur
 quia et arbor que radues
 p̄cū in altū no mittit tūq;
 vētoreū spētu stermit. si se
 ad altū vertice extollit eo
 q; tūq; adīma torreuit quo
 altīq; sine radicib⁹ in aere
 extreuit. Nonquā uero
 florete vīnea no fīgū sed
 esti arescit. Cūz tūmodā
 to calōe tangit dislussō
 flore botr⁹ tabestit. Et ple-
 riq; q̄tūq; ut h̄y qui adlo-
 na opa r̄ca m̄tecone no
 uenit tu place se hoībus
 dident adepto-
 ra h̄et eadē
 opa velhēntia accedant
 quāns placitua oculū age
 ample stūdeat et quasi in
 sō studio seruestant. Rō
 taq; istos nisi in floc⁹ es-
 tas q̄tūq; quod huāne
 laudis appetito/a fructu a-
 licetos fecit. Vn̄ et bñ sub-
 dit. Et quasi olua p̄cīes
 flore sūi. Olua quippe

tū in floc⁹ e si in modata
 nebula tangit a plenitu-
 dine fructū vauatur et
 quoties in hocantes quicq;
 bona opa laudū ab aspira-
 entib⁹ ceperit atq; mis-
 sib⁹ laudib⁹ delectari fit
 talito intelligere in co-
 tituto ut ita distine ne-
 queat. Quia m̄teco quia
 faciat et fructū pdit op-
 ib⁹ uelud ex nebula fauo-
 rib⁹. Unde bñ psalone de
 domine singām ad vīneā
 Videāq; si floreat vīnea
 si flores fructū pturūt
 floret quippe vīnea tū me-
 tes fideliū bona opa pro-
 ponut. s̄ fructū no pturi-
 ut. si ab eo qđ p̄pōuerit
 aliquib⁹ vīti erroribus
 infremat. No ergo m̄te-
 diū e si vīnea floreat
 s̄ si flores ad p̄tū quales-
 quia m̄teū no est si quis
 bona in hocet. s̄ vīnde m̄ta-
 bile e si m̄teco r̄ca in
 bono opa pduret. Quid
 si in bono opa r̄ca m̄teco
 no tenet etiā ipm̄ opq;
 qđ bonū credit amittit
 Vn̄ fit pleriq; ut si in bo-
 no opa r̄ca m̄teco no
 tenet etiā ipm̄ opus
 hoc qđ bonū credit amitti-
 tur. Ita quosda sepe vi-

demq tēcēna q̄ possiderat
reliquisse t̄ milia trāsito
rū quēce nullis p̄fact vi
ta veritus ad mīsteriū Cu
z hoc n̄ se fidelia ondū
uasi oīua flōre p̄tulit
sed cu quida extalibus
euresq̄ t̄p̄ceptū mīdi glā
qua c̄cepterat quēce et
tēcēns eli quas sp̄reas
videbat insaciabili m̄ hi
are vacae veritus p̄xoi
mōrū lesioeb exquirere m̄
mīrū p̄icit oīua flōre q̄
pposuit q̄z rūdīta bōni stu
dij ad p̄fecta opa nō pex
dupit Sed stiendū e qua
hec semp̄ ei euernūt qui
deū puro ac simpli stu
dio nō fecit Vn rette
subdit Congregato em
yportē steriliſ Certa ei
bona nō amittet si ypot
ta nō fuisset Congregant
vco et yportē bona opa
sed eorū steriliſ e npa
gregato quia p̄foc q̄
agit fructū metua re
tribuēti et ripe nō appe
tut. fecudi ac vrides i
suis opib⁹ huāmis oculis
vident si m̄spectu oculi
ti iudicab⁹ fecudi et ari
di apparet Sepe uero
estu auantie atcesi eo d
se maiora opa huāmis
oculis ondūt quo ampli
ora sibi ab hōib⁹ ferri

muned appetit vñ ad
huc subdit. Et ijsm̄ de
uorabit tabnacūlā eorū
qui munā libet accipuit
Ecīc em̄ corp̄y intaberna
culo sic mes̄ habitat in co
glacōe. Et ijsm̄ tabnacū
la duorat tū est̄ auarice
cōgitatōes deuastat. Et
fit plexus ut ypota au
ru ut quæque bona topo
ralia abhoib̄ accipe cō
tepnat s̄ q̄ her nō accip̄
maioeb̄ ab eis laudes q̄
rat. et fortasse mūq̄ se
accipisse nō estimat q̄
bona corporalia accipe ē tu
sit. **V**nde stiedū ē q̄ ali
q̄n mūq̄ a māu alijq̄ ab
ore porrigit. Na qui mi
nimū tribuit mūq̄ ex ma
nu dedit. Qui at ubi laud̄
tpedit. mūq̄ ab ore ptu
lit ypota itaq̄ et si ex
teriora dona q̄ tene for
sitan necessitat̄ q̄tēnūt
accipe recusat plq̄ e q̄ sibi
tribui appetit tū ultra
medū laudū desideriū
mūq̄ ab ore querit. Et q̄
in ipo laudis appetitu mino
tor ardōe succedit. **E**uca
rēte. Et ijsm̄ ducabit
tabnacūlā eorū q̄ munā
libet accipuit. Em̄ vero
eorū tabnacūlā topa debe
m̄ accipe in quib̄ illorū

ac habitat usque coru
 tabernacula deuorat qz
 qui hic in meo ardent
 igne auantie illuc etiam
 in carne crevatur ignibz
 gehene Et quia mes ipso
 rato nunqua dat am
 lice cogitacō recte tab
 naculū eis igne deuorad
 dicit Ma sive trema qz
 seu laude appetit het alijs
 tuidet que sibi tribui an
 helat Et tanto teteros oste
 dere pūs molit quanto
 videxi sanctior oibz app
 etit ut ex eo q alij despita
 biles fuit ipse & uentior sp
 apparent Non sit ut d' op
 moni p' nomi an h' uana iu
 dicia l' infue sue laqueos
 p'cedit ut coru quibz pla
 cere appetit solq estimacio
 tpiat Un sequit Concept
 dolore et p'cepit i'iquitate
 et uerq eis p'pat dolos do
 lone quippe cripit tu p
 us a' cogitat i'iquitate parit
 tu ex op'le cepit q cogita
 uit qn uideodo dolore
 cripit derocqado in i'iqui
 tate parit Bravis q'pe
 est iniquitas qn is qui p
 us est onde alijs alios
 p'pus molit ut inde ipse
 quasi sancti appearat
 quo alios p'los no co do
 cuit Bravdu u'co q in
 sacro eloquio u'etribz uel

ut exi noīe mes p'let
 intelligi hinc est em
 p' p' Salone d' lute
 na dm' p'p'aculū homi
 que t'uestigat oia secre
 ta ventris lup em q'
 que de sup' venit p'p'acu
 lu' hoi p'restat ad uitam
 Rue videlicet het lup oia
 secreta ventris in uesti
 gare dicit quia occul
 ta mett penetrat ut
 ea que denpa latebant
 aut qn eis flendo oti
 los educat hinc fere
 mias aut ventre meu
 doleo. v'ltre meu doleo
 Cui ut v'ltre sui q'
 di p'isset ondet ad uixit
 sensus cordis mei t'ndu
 ti sit Vt exi itaq noīe
 recte mes accipit quia
 sic p'los in ueste q'cipit
 sic cogitato in meo q'
 hexat. Et sic in uestre
 cibi ut q'inet in meo
 cogitatois Ut exi itaq
 ipse p'pat dolos quia
 tato sp' maiore malitia
 q'ra p'p'mos in meo co
 cipit quanto solq p'olibus
 videxi i' no'cetior querit
 het idco eliph'us p'tulit
 quia b'rn' lob tanto p'c'
 su' ub'e p'p' ipoc'sim pu
 tauit s' eis ub'a et se mlt
 g'ru'nt ab ipo solo aliena

Incipit liber tunc
cap. 1

Sunt p̄ quo solo dicebat q̄
stus vnde mil in suis actibus
duplicitas habuit que testis
tib⁹ ueritas de cordis sim-
plicitate laudavit Et sic
est similis libri duodēcim p̄n
incipit liber tunc
¶ sse hoc p̄sdeū pp̄m
sollet q̄ mala sua p̄
quācum bōm̄b̄ ingenerūt p̄
qua de eis ip̄i vērātētē
accusent. Et dū metuunt
mōcepti de h̄ib⁹ que faci-
ut p̄eauitatis suis iustos
hec fac̄o testant. Sancti
dū vni pacet audiuit
etia que se n̄i qua fecis
se meminexūt quām̄b⁹
ea mala que sibi inq̄x̄i
q̄spiciunt ab ip̄is suis c̄m̄
natorib⁹ nouexūt p̄pet-
ta et tu eos p̄dictado cor-
rigē no p̄nt pacēdo tol-
lerat quates si fructū
q̄uslōm̄b⁹ no valent ex-
ip̄is tñ p̄mū longitatis
acquireat. Vn̄ et ita etia
dūiūd p̄phete vocib⁹ dicit
Supra dorsū meū fab-
cauerūt patores quia
videlic⁹ dū h̄ēticos uel
quoslib⁹ ep̄bos quos cor-
rigē no ualeat tollerat
Facta p̄tētā supra
dorsū portat. Beatus ita
q̄b̄ iob vides eliphaz au-
tu sūi multa ḡra se de-
yp̄osi q̄uereat qui ex-

osolato& ubi ad amalitū
dime m̄spacol exuperat
et salato osolator appre-
bat p̄ pacētē sua typū s̄
uat etiē que nouit talis
audieō tollerat et tu eig-
hmo admittit ratiōnadi
destrae digit
adūm̄ fēcept talia. Elor-
ti quippe fēcept aliena
mala quasi sua audiuit et
ab h̄ib⁹ tēmē t̄ p̄mitit
a quib⁹ tēmē in p̄cta p̄petū
tur. Hac aut r̄ponsio
btus iob illud esse tēp̄q̄
siḡificat quo opp̄sa ab ad-
uariis t̄pali eorū potēcia
quasi deuicta credit. Vn̄
sequit. Consolato& ore
rosi oēs uob̄ estib⁹. Sine
em̄ h̄etui seu p̄auī quili-
bet cu laborat bonos in
adūtate q̄spicūt. In eo
q̄ illos q̄spari appetit mi-
la eis p̄suade conat. Vn̄
no in medo bonoru me-
tib⁹ onerosa fit eorū os-
laco quia m̄ uerba dulce-
dimis vnde p̄māc cupūt
excessit et dū dict⁹ leib⁹
dolores quasi leuitat p̄t̄
op̄i onḡ t̄ pone festinat.
Sed electi vni etia cu
t̄pali ḡtā p̄uat. n̄i m̄ vido
re iudic⁹ no amittit. Ita
sunt et foris adūsa p̄peti
et tñ interiq̄ infacti etiā
sine p̄uōe defende. Vn̄ sub-